

KU Leuven

Departement Computerwetenschappen

P&O: COMPUTERWETENSCHAPPEN

Eindverslag

Team:
Zilver

BRAM VANDENDRIESSCHE (COÖRDINATOR)

ARNE VLIETINCK (SECRETARIS)

MATTHIAS VAN DER HEYDEN

JEF VERSYCK

VINCENT VLIEN

LAURA VRANKEN

Academiejaar 2016-2017

Inhoudsopgave

1	Ontwerp	2
1.1	Drone Autopilot	2
1.1.1	Scannen wereld	4
1.1.2	PI Controllers	4
1.1.3	Obstakels	4
1.2	Virtual Testbed	4
2	Algoritmes	4
2.1	Drone Autopilot	5
2.2	Virtual Testbed	5
3	Software	5
3.1	Drone Autopilot	5
3.2	Virtual Testbed	5
4	GUI	5
4.1	Drone Autopilot	5
4.2	Virtual Testbed	5
5	Testen	5
5.1	Drone Autopilot	5
5.2	Virtual Testbed	5

Inleiding

Auteurs: Laura Vranken & Arne Vlietinck

Drones zijn de laatste jaren enorm in populariteit toegenomen en blijven hierdoor ook in positieve zin evolueren. Ze worden tegenwoordig gebruikt voor talloze toepassingen. De bekendste toepassing bevindt zich binnen Defensie, die drones gebruiken om informatie te verkrijgen over vijandelijk gebied zonder mensenlevens te moeten riskeren. Daarnaast hebben ook grote bedrijven (o.a. Amazon¹) de weg naar deze technologie gevonden. De toekomst brengt echter nog veel meer voordelen. Enkele voorbeelden zijn veiligheidsinspectie van windturbines of elektriciteitslijnen, luchtsteun bij zoek- en reddingsoperaties, bewaking en luchtfotografie. [3]

Wanneer een drone autonoom functioneert, is een betrouwbare aansturing door de Autopilot van levensbelang. Hij moet namelijk bestand zijn tegen allerlei externe factoren (bv. wind).

Dit verslag behandelt de autonome aansturing van een drone, meer bepaald een quadcopter en is een vervolg op het tussentijds verslag. [5] Er wordt uitgegaan van een drone waarop twee voorwaarts gerichte camera's bevestigd zijn. Op basis van deze beelden moeten afstand en positie van het doel ingeschat worden en nieuwe bewegingsopdrachten voor de drone gegenereerd worden. Deze bewegingen worden weergegeven in een Virtual Testbed. Dit is een softwaresysteem dat een fysieke opstelling van een drone en camera's simuleert. [1] De simulator genereert beelden van de drone in verschillende standpunten a.d.h.v. de verkregen bewegingsopdrachten van de Autopilot.

De Autopilot en Virtual Testbed moeten zo ontworpen worden dat de drone in staat is om zijn doel, een niet grijze bol, te lokaliseren en ernaar toe te vliegen. Dit eventueel onder lichte invloed van wind in willekeurige richtingen. Bovendien moet ook voor beiden een grafische user interface (*GUI*) ontworpen worden. De *GUI* toont de vooruitgang en laat de gebruiker toe allerlei informatie (snelheid, positie en verschillende camerastandpunten) op te vragen. Daarnaast kan de gebruiker nieuwe bollen toevoegen en de wind manueel aanpassen in de verschillende richtingen.

De tekst is als volgt opgebouwd.

1 Ontwerp

Auteur: ; redactie: Arne Vlietinck

1.1 Drone Autopilot

Auteur: Laura Vranken

De Drone Autopilot bepaalt de positie van de drone relatief ten opzichte van zijn doel a.d.h.v. twee beelden gegenereerd door de dronecamera's. Bovendien zorgt de Autopilot ervoor dat de drone juist naar zijn doel toe vliegt. De drone bereikt zijn doel wanneer hij door een gekleurde bol gevlogen is of door ze allemaal in geval van meerdere bollen. Daarnaast moet de Autopilot ook rekening houden met een mogelijke invloed van wind die de drone van zijn koers doet afwijken en ook met obstakels waarrond hij moet vliegen.

Ten eerste moeten de beelden die de Autopilot van de Virtual Testbed binnenkrijgt, geanalyseerd worden. Dit gebeurt door iteratief de kleurwaarden van elke pixel te vergelijken met de waarde van de opgegeven kleur indien er al een doel beslist is. Anders zullen de pixels gegroepeerd worden per kleur dat voorkomt in een HashMap. De gekleurde pixels worden bijgehouden door hun positie ten opzichte van het beeld, uitgedrukt in rij en kolom, op te slaan. We baseren onze berekeningen op het midden van de bol. Dit kan benaderd worden op twee manieren: via het zwaartepunt of de kleinste-kwadratenmethode op de randpunten van de cirkel. Het zwaartepunt van een bepaalde kleur pixels is te berekenen via het gemiddelde van de opgeslagen coördinaten. De

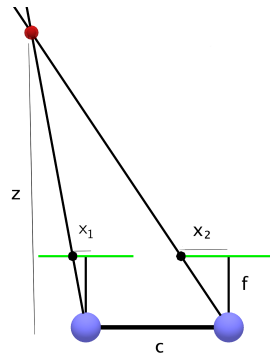
¹Amazon Prime Air

kleinste-kwadratenmethode zoekt daarentegen eerst de randpunten uit van de cirkel. Deze worden vervolgens gebruikt in een algoritme, dat de cirkel bepaalt die het beste past in de gegeven randpunten. Hieruit kan dan de positie van het centrum van de bol bepaald worden. [2] De Autopilot zal eerst gebruik maken van de kleinste-kwadratenmethode en overschakelen op de zwaartepuntberekening wanneer er onvoldoende randpunten zijn, aangezien deze minder nauwkeurig is wanneer het middelpunt buiten beeld ligt. TODO: Vincent moet bij algoritmen zijn kleinste kwadraten meer uitleggen!

Indien de Autopilot geen gekleurde pixels detecteert, zal de drone geleidelijkaan de wereld afscannen. Hierover meer info in subsectie 1.1.2.

Wanneer de Autopilot iets in beeld gekregen heeft, zal hij starten met zijn positie relatief tegenover zijn doel te bepalen. Dit gebeurt in volgende stappen.

Ten eerst wordt de diepte bepaald. Dit kan met behulp van de formule van stereo vision [4] uitgewerkt worden. Zie Figuur 1 voor een grafische weergave van de berekening. Z stelt de diepte [m] voor, c de afstand [m] tussen de camera's, f de focale afstand [pixel] en x_1 en x_2 stellen de afstand [pixel] voor tussen het middelpunt van het beeld en het middelpunt van de bol op het beeld voor.

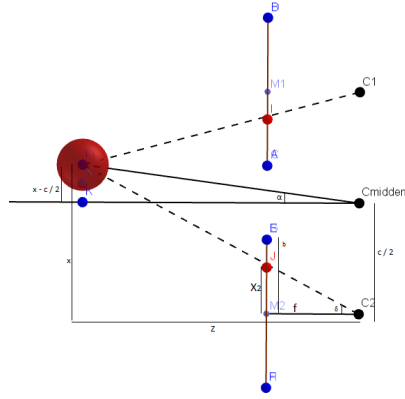

Figuur 1: Diepteberekening tussen drone en doel. In formulevorm: $Z = \frac{c * f}{x_1 - x_2}$.

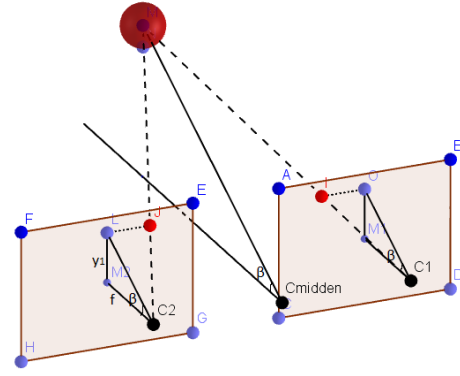
Vervolgens bepalen we de fout op de horizontale hoek, α . Hiermee wordt de afwijking tussen de horizontale positie van de bol en het midden van de drone bedoeld. Deze formule wordt afgeleid via de goniometrische regels. Zie Figuur 2 voor grafische ondersteuning. De hoek δ stelt hier de helft van de horizontale hoek die het beeld overspant, voor en b stelt de helft van de breedte van het beeld voor. Onder de figuur, kan eveneens ook de uitwerking van de formule gevonden worden. Tenslotte bepalen we ook de fout op de verticale hoek, β . Dit is de afwijking van de hoogte van de bol ten opzichte van de hoogte van de drone. Wederom afgeleid via de goniometrie en weergegeven in Figuur 3, met y_2 de verticale afstand [pixel] tussen de het middelpunt van het beeld en het middelpunt van de bol.

Nadat de drone zijn positie bepaald heeft, kan hij zijn fouten (horizontale en verticale hoek en eventuele roll) bijsturen a.d.h.v. PI controllers die beslissen over respectievelijk yaw, thrust en roll bewegingen. Meer info over de werking van de controllers wordt gegeven in subsectie 1.1.1.

Nu rest er ons enkel nog de pitch te bepalen zodat we onder een ingestelde thrust voorwaarts richting de bol kunnen bewegen. Het eerste idee was om dit op basis van een soort van snelheidscontroller te doen, aangezien de snelheid afhankelijk is van de pitch en dat we hierdoor ook de snelheid konden controlleren en laag houden. De snelheid is echter niet te bepalen door de onbekende windkrachten of door de numeriek wiskundige beperkingen op afgeleiden berekenen. Bijgevolg zijn we overgegaan op het tweede plan. Dit plan houdt in dat de drone pitcht met een rate op basis van een afstandscontroller, zodat hij een kleine afstand overbrugt, terug recht komt wat de snelheid een klein beetje afbouwt en dan weer opnieuw pitcht om verder te gaan. Wanneer er tegenwind is, zal de afstandscontroller de drone toelaten om verder te pitchen om toch op zijn doel te raken.

Figuur 2: Relatieve horizontale hoek.

Figuur 3: Relatieve verticale hoek.

In Figuur 2 wordt de relatieve horizontale hoek tussen drone en doel weergegeven door $\tan(\alpha) = \frac{x - \frac{c}{2}}{z}$, voor de volledige uitwerking zie formule 1 tot 4.

In Figuur 3 wordt de relatieve verticale hoek weergegeven tussen drone en doel. De relatie wordt gegeven door volgende formule: $\tan(\beta) = \frac{y_1}{f}$.

Berekening brandpuntsafstand f:

$$\tan(\delta) = \frac{b}{f} \quad (1)$$

$$f = \frac{b}{\tan(\delta)} \quad (2)$$

Berekening afstand x:

$$\frac{x_2}{f} = \frac{x}{z} \quad (3)$$

$$x = z * \frac{x_2}{f} \quad (4)$$

Tenslotte moet dit proces herhaaldelijk worden uitgevoerd ten gevolge van de invloed van wind. De wind kan de drone namelijk uit koers brengen. Hierdoor zal de drone telkens zijn positie moeten herberekenen en zich opnieuw oriënteren en de controllers laten bijsturen.

De bijkomstige moeilijkheid van obstakels zal verder worden uitgewerkt in subsectie 1.1.3.

1.1.1 Scannen wereld

1.1.2 PI Controllers

Yaw

Thrust

Roll

1.1.3 Obstakels

1.2 Virtual Testbed

Auteur:

2 Algoritmes

Auteurs: ; redactie: Arne Vlietinck

2.1 Drone Autopilot

Auteurs: Matthias Van der Heyden, Laura Vranken, Vincent Vliegen & Arne Vlietinck

2.2 Virtual Testbed

Auteur: Jef Versyck

3 Software

Auteurs: ; Redactie: Arne Vlietinck

3.1 Drone Autopilot

Auteur: Laura Vranken

3.2 Virtual Testbed

Auteur: Bram Vandendriessche

4 GUI

Auteurs: ; redactie: Arne Vlietinck

4.1 Drone Autopilot

Auteur: Matthias Van der Heyden

4.2 Virtual Testbed

Auteur: Arne Vlietinck

5 Testen

Auteurs: ; redactie: Arne Vlietinck

5.1 Drone Autopilot

Auteur: Jef Versyck

5.2 Virtual Testbed

Auteur: Vincent Vliegen

Besluit

Auteurs: ; redactie: Arne Vlietinck

Referenties

- [1] H. BLOCKEEL, B. JACOBS, AND D. NUYENS, *Een automatische piloot en virtuele testomgeving voor drones*, 3 oktober 2016.
- [2] R. BULLOCK, *Least-squares circle fit*. http://www.dtcenter.org/met/users/docs/write_ups/circle_fit.pdf, 2006. [Geraadpleegd op 10 oktober 2016].
- [3] M. GMBH, *Microdrone-applications: aerial, photography, mapping, surveying, etc.* <https://www.microdrones.com/en/applications/>, 2016. [Geraadpleegd op 30 oktober 2016].
- [4] D. NAIR, *A guide to stereovision and 3d imaging*. <http://www.techbriefs.com/component/content/article/14925>, 1 oktober 2012. [Geraadpleegd op 5 oktober 2016].
- [5] B. VANDENRIESSCHE, A. VLIETINCK, M. VAN DER HEYDEN, J. VERSYCK, V. VLIENEN, AND L. VRANKEN, *P&O: Computerwetenschappen Tussentijds verslag*, 9 november 2016.